

Протокол

№

гр. София, 20.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 20.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4599** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 10:10 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Ж. С. Й., редовно призован, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ – Инспектор „Контрол паркиране“ при ЦГМ ЕАД – В. Д. Д., редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. Г., с пълномощно по делото /л. 18/.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /лично/: Тъй като оспорваме процесуалната легитимация на процесуалния представител като неясна, моля съдът да я установи, тъй като за явилия се днес процесуален представител на ответника има приложени две пълномощни по делото.

АДВ. Г.: Представено е пълномощно от ЦМГ, доколкото призовката за представяне на административната преписка е изпратена до службата за контрол. В тази връзка представената преписка със становище е от мое име, като пълномощник на ЦГМ. Представено и пълномощно от В. Д. Д., в качеството му на административен орган, наложил съответната ПАМ и който е конституиран в качеството на ответник в настоящото производство.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /лично/: Моето искане е съдът да установи кое пълномощно кого представлява процесуалния представител по делото, а не по преписката.

СЪДЪТ, с оглед направеното възражение от жалбоподателя, относно представителната власт на пълномощника адв. Г., и след направените уточнения от същата, както и като съобрази със съдържанието на пълномощното, приложено на л. 18 и л. 20 от делото, НАМИРА, че адв. Г. е надлежно упълномощена от конституирания по делото ответник, а именно: Административен орган – Инспектор „Контрол паркиране“ при ЦГМ ЕАД да представлява В. Д. Д., за което има надлежно

пълномощно, приложено на л. 29.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /лично/: Моля да се запише изрично в протокола, че пълномощното от ЦМГ не се приема като доказателство по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата на Ж. С. Й., ведно с приложените към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА административната преписка /АП/, ведно със становище по жалбата от 09.05.2024 г.

ДОКЛАДВА отговор от ответника, постъпил на 07.06.2024 г.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /лично/: Поддържам жалбата. Ще се ползвам от доказателствата по делото. Да се приемат доказателствата по административната преписка, с изключение на представените три броя снимки. Същите не са описани в констативния протокол, приложен по делото. Оспорвам ги като доказателство, тъй като не са описани в протокола – нито по брой нито по вид, който е основанието за обжалваната ПАМ. Няма да соча нови доказателства. Нямам доказателствени искания.

АДВ. Г.: Оспорвам жалбата. Моля да се приемат доказателствата по административната преписка. Поддържам писмения отговор, който сме депозирали. Поддържам направеното доказателствено искането в него за допускане до разпит на двама свидетели, които водим в днешното съдебно заседание, както и за справка от СДВР, по отношение на постъпилата информация за процесния автомобил. Приложените снимки представляват неразделна част от АП и са изготвени в съответствие с приложената заповед на Кмета на СО. Изготвени са от служителите, извършили принудителното преместване, по разпореждане на ответника и същите не следва да бъдат част от констативния протокол, който се изготвя в последствие на снимковия материал.

По доказателствата, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените към жалбата писмени доказателства.

ПРИЕМА всички приложени административната преписка писмени доказателства, като относно доказателствената стойност на същите, СЪДЪТ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ с крайния си съдебен акт.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /лично/: Оспорвам искането на ответника за разпит на двама свидетели, тъй като не са посочени основанията за допускане и за доказване. Доказани са фактическата обстановка на паркиране, пътна маркировка и нарушение. Тъй като не се спори за самото паркиране като дата, място и час. Пътната маркировка не се

установява с разпит на свидетели, а със съответната нормативна уредба за поставяне на знаци в самия район. Такава не е представена от ответната страна. Относно самото нарушение – свидетелите нямат нито качествата, нито компетенциите да определят вида на нарушението. Това се прави от самия актосъставител, което му е вменено в задължение, съгласно инструкцията, приложена като доказателство, която определя какви са му правата и задълженията. Тоест, с разпита на свидетели няма нито да се установи, нито да се докаже нещо, което вече признато и прието по делото.

На въпрос на Съда, ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /лично/: Моят автомобил беше паркиран в една част на зоната за платено паркиране, тъй като Зоната за платено паркиране започва от самия знак, т.е. след знака е зона за платено паркиране. Колата ми беше наполовина в зоната за платено паркиране. Аз съм осъзнавал, че не съм изцяло в зоната, но знаейки практиката на въпросната общинска фирма, за тълкуването на законите и правилата, съм платил по съответния ред, за да не бъде санкциониран. Да, твърдя, че половината ми кола беше в зоната за платено паркиране. Въпрос на тълкуване беше дали дължа или не пари и дали съм в зона за платено паркиране. Основанието на жалбата ми – отмяната на административната мярка „Принудително преместване“ като неоснователна, т.е. отговарящо на задължителните и императивни норми на чл. 171, ал. 1, т. 5, буква б от ЗДВП - само това, а не дали съм или не съм платил. Относно искането за предоставяне на информация от СДВР - в отговора си по жалбата, ответникът посочва, че имат тази информация, тъй като са в постоянен контакт и съгласно АПК и указанията на съда за разпределение на доказателствена тежест, това доказателство би следвало да се представи от самия ответник. Съдът не е длъжен и не следва да изпълнява това доказателствено искане, доколкото това е в сферата на доказване и задължение от страна на ответната страна – да представи доказателство, на което се позовава.

СЪДЪТ по доказателствените искания на ответника, НАМИРА, че същите са основателни, доколкото освен да разпреди доказателствената тежест, СЪДЪТ има и задължение да напъти страните за извършване на доказателствени искания и за посочване на доказателства, с цел изясняване на фактическата обстановка по делото.

В тази връзка, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА до разпит двама свидетели, при режим на довеждане, които са осигурени за днешното съдебно заседание от адв. Г..

ЗАДЪЛЖАВА Столична дирекция на вътрешните работи да представи информация от базата данни на дирекцията, за отразено принудително преместване на автомобил с рег. номер: СВ 4566 АЕ, марка Ф., за дата 18.04.2024 г.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /лично/: Поддържам искането си, направено в жалбата, за разстановка и наличието на пътни знаци в района на въпросното кръстовище.

АДВ. Г.: Не спорим по въпроса, че пътен знак за вдигане на конкретното място за принудително вдигане няма. Мисля, че такова искане е безсмислено, доколкото твърдението ни е, че за паркиране при извършените нарушения, изричен пътен знак не се изисква. Основанието е действително казаното от жалбоподателя - чл. 171, ал. 1, т. 5, б. б в предложението, че пречи и прави невъзможно преминаването на останалите участници, а не че е нарушил неподвижен пътен знак. За паркиране на тротоар, паркиране в кръстовище в тази хипотеза изричен пътен знак не се изисква. Не

твърдим да има пътен знак за принудително преместване.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /лично/: Моля да се запише, че специално за въпросния знак, тъй като е елемент от състава на чл. 171, който единствено и императивно определя при какви условия може и следва принудително преместване на частна движима собственост – в случая въпросното МПС. Дали има или може, не е в компетенцията на ответната страна да определя

С оглед изявлението на жалбоподателя и становището на ответника, във връзка с направеното искане в жалбата, СЪДЪТ ОБЯВЯВА ЗА БЕЗСПОРНО, че на мястото на паркиране на лекия автомобил, управляван от жалбоподателя с рег. номер: СВ 4566 АЕ, не се намира знак, който указва принудително преместване на МПС, в случай на неправилно паркиране на МПС.

В залата се въведе първия свидетел.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличност на свидетеля:

Б. Г. М. – 50 г., български гражданин, неосъждан, без родство със страните и заинтересованост от изхода на делото.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелство, заяви: СВИДЕТЕЛЯТ М.: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 НК. Обещавам да говоря само истината. Работя в ЦГМ на длъжност „шофьор платформа“. На въпроси на Съда СВИДЕТЕЛЯТ М.: Моята работа е да слагам скоби и да вдигам автомобили.

На въпроси на адв. Г. СВИДЕТЕЛЯТ М.: Работя на паяк, т.е. устройство за принудително преместване на автомобил с кран. На 18.04.2024 г. бях на работа, първа смяна, с В. Т.. Винаги работим по двама, с В. сме един екип. Работният протокол за деня, който попълваме го изготвям аз. Снимковият материал на автомобилите, които вдигаме, се изготвя от колегата.

СЪДЪТ ПРЕДЯВЯВА на свидетеля протокол на екипите за принудително преместване на МПС.

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Да, има положен подпис от мен, както и от началника на смяната, който приема протокола.

На въпроси на адв. Г., СВИДЕТЕЛЯТ М.: В протокола на позиция 16 - да, това е моя почерк.

СЪДЪТ ПРЕДЯВИ и снимките от делото на свидетеля.

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Записал съм в протокола, къде точно е паркиран автомобила. Той е бил на кръстовището на [улица]и [улица], нали така пише тук?

На въпроси на адв. Г. СВИДЕТЕЛЯТ М.: Вдигнат е най-вероятно защото е бил в кръстовището. То си личи, че в зоната на кръстовище. Долу има маркировка, която забранява паркирането над линията. Нямаме задължение да проверяваме автомобилът дали е платил за зона или не. Началото на зоната е от предната броня напред. От бронята назад е кръстовище. Хубаво се вижда, че има маркировка отдолу. Това е по-скоро тротоар, по който би трябвало да се движат пешеходци. Те трябва да преминат от другата страна. Да, беше затруднено преминаването на пешеходци, заради автомобила. Нали продължението на тротоара е пешеходна пътека. За да премине някой пешеходец или някой инвалид или майка с количка, трябва да слезе на платното за движение. По-надолу, мисля, че на Ц. А. има и училище, като непрекъснато се движат и деца. Ние работим с таблет на жива връзка, колегата

разпорежда репатрирането. Преди да започнем репатрирането, ние го подаваме на жива връзка, той го разрешава и след това започваме вдигането.

На въпрос на Съда СВИДЕТЕЛЯТ М.: Имаме жива връзка с колегата – ответника по делото. Да, той ни разпорежда по жива връзка репатрирането.

На въпрос на жалбоподателя Й., СВИДЕТЕЛЯТ М.: Актосъставителят не ми е шеф.

АДВ. Г.: Считам, че това е извън предмета на делото.

СЪДЪТ ДОПУСКА въпроса.

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Не ми е шеф, просто има компетентност да разпорежда репатриране. Лично аз нямам компетентност да взимам решение дали принудително да преместя автомобила. Такава компетентност има ответника и той ми разпорежда принудително да преместя автомобила, с посочения в констативния протокол номер на последна позиция.

АДВ. Г.: Обяснете как Ви се разпорежда от него? Има ли изискване за някакъв протокол?

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /лично/: Момент. Сега аз задавам въпроси. Може ли да продължа?

СЪДЪТ ПОЗВОЛЯВА жалбоподателят да продължи с разпита.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Присъстваше ли актосъставителя по времето на принудителното вдигане?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Ние работим на жива връзка.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Присъстваше ли - да или не?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Не. Ние работим на жива връзка.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към Съда/: Може ли да предявите на свидетеля отново снимките?

СЪДЪТ ПРЕДЯВЯВА отново снимките на свидетеля и жалбоподателя.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Бихте ли казали каква е тази пътна маркировка и за какво е?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: М15, която указва зона на кръстовище.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Какво изразява М 15?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Че е забранен престоя и паркирането.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Престоя и паркирането – сигурен ли сте?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Да, това е маркировка М15.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Имаше ли на тротоара, който е зад автомобила, и продължава, пешеходна пътека?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Пешеходна пътека, която да е очертана с маркировка няма, но е продължение на тротоара.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Как се разграничава пешеходна пътека на пътя?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: В закона пише, че продължението на тротоара е ...

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Не Ви питам за закона, а как разбирате, че има пешеходна пътека?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: В случая...

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Не питам за случая. Питам за Вашето техническо и компетентно мнение - как разбирате, че има пешеходна пътека?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Пешеходната пътека я няма начертана в случая.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Не питам за случая. Значи няма начертана?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Няма начертана, но има маркировка...

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Не питам за маркировката, питам за пешеходната пътека. Друг въпрос: Разпоредени ли Ви бяха някакви действия да извършите по измерване на отстояние, по какъв начин, от къде определяте кръстовището на какво разстояние е от автомобила?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Не сме го мерили с метър или ролетка.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Според Вашето професионално мнение, от къде започва Синята зона?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: От тази черта. /свидетелят посочва на съда и жалбоподателя/.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Тоест, тя не започва след знака указващ зоната?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Започва след него.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Не, Вие казахте, че започва от маркировката.

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Да, ето го знака, ето я и маркировката.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Къде се намира тази част на автомобила – след знака? /посочва на снимката/

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Е, колко да е след знака?

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Не питам колко. Питам дали се намира автомобила след знака?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Не целия.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Но част от автомобила се намира.

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Една малка част от автомобила се намира след пътния знак.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Но все пак се намира. Б.! Нямам повече въпроси.

АДВ. Г.: Къде спряхте паяка и как вдигнахте автомобила, фактически?

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /лично/: Моля да не се допуска този въпрос.

СЪДЪТ ДОПУСКА въпроса.

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Движихме се по [улица]. Искяхме да завием по [улица], но нямаше възможност да направим левия завой, защото беше паркиран автомобила, а паякът се нуждае от по-голям заход, за да направи левия завой. Направихме едно кръгче, за да не затваряме улицата и успяхме да спрем до него.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й.: Какво означава тази маркировка? /посочва снимката/ Това означава означава, че никой не може преминава или паркира и вие не трябва да я закачате.

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Да, ако няма автомобил ние няма да я закачим, поради простата причина, че ние се изнасяме по [улица], за да завием и направим ляв завой.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Не говоря за Вас конкретно. Тук става въпрос дали се пречи или на пешеходци да минават и заобикалят. А, бихте ли казали каква е посоката на движение по [улица]и тази /посочва снимката/ - еднопосочни ли са?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: И двете са еднопосочни.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Това означава ли, че кола законно не може да се движи в тази посока /посочва на снимката/ и да завие надясно?

СВИДЕТЕЛЯТ М.: Не Ви разбрах въпроса.

СЪДЪТ ОТКЛОНЯВА въпроса.

СВИДЕТЕЛЯТ М.: От другата страна не може да се движи автомобил, защото

посоката на движение е обратна. Посоката на движение е тази, в която е паркиран автомобила на жалбоподателя.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

В залата се въведе втория свидетел.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличност на свидетеля:

В. И. Т. – 48 г., български гражданин, неосъждан, без родство със страните и заинтересованост от изхода на делото.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелство, заяви:

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 НК. Обещавам да говоря само истината. Работя в Център за градска мобилност. Познавам ответника като мой колега. Аз съм шофьор – платформа.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля.

На въпроси на Съда СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Да, знам за какво е делото – мисля, че е за извършено репатриране. Да, с другия свидетел извършихме преместването на автомобила на жалбоподателя.

СЪДЪТ ПРЕДЯВИ на свидетеля протокола на л. 46 от делото.

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Да, аз съм се подписал на протокола. Последният автомобил колегата го е вписал, това не е подпис. Да, спомням си конкретния случай с автомобила на жалбоподателя. Автомобилът беше в кръстовището на „Т.“ и „Х. С.“, така както е записано в протокола.

СЪДЪТ /към свидетеля Т./: Беше ли автомобилът паркиран в зоната за платено паркиране?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Не, на маркировката и в кръстовището.

СЪДЪТ ПРЕДЯВИ снимките приложени по делото.

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Да, аз изготвих тези снимки.

СЪДЪТ /към свидетеля Т./: Така ли беше паркиран автомобилът, както е отразено на снимките?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Да, абсолютно.

На въпроси на адв. Г. СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Както беше паркиран автомобилът, беше ли възможно преминаването на пешеходци, инвалидни колички, майки с деца?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Да, но трябва да слязат на платното, на улицата. Няма как по тротоара да се продължи.

Адв. Г. /към свидетеля/: Тоест, автомобилът, така паркиран, им е

пречил да продължат направо по тротоара.

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Да, със сигурност. Затова сме го репатрирали.

АДВ. Г. /към свидетеля/: Паякът как спря, за да вдигне автомобила?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Не можехме да завием наляво, защото се движехме по Т., затова направихме едно кръгче по Д. и влезнахме по Х. С., и влязохме оттам.

На въпрос на адв. Г. СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Не, с водач не сме се срещали.

АДВ. Г. /към свидетеля/: Как предадохте автомобила на Вашия колега?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: С таблет, по реална връзка.

АДВ. Г. /към свидетеля/: Той ли Ви разпореди репатрирането?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Да.

СЪДЪТ /към свидетеля/: Така ли процедирате, при всяко едно репатриране?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Да, така действаме, на реална връзка. Таблетите ни са служебни и сме задължени да осъществим реална връзка с колегата, който е в залата. Той разпореди репатрирането.

АДВ. Г.: Нямам повече въпроси.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: В каква йерархична връзка сте с ответника?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Колеги сме.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Имам предвид, той дава нареждания, а Вие изпълнявате?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Да.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Тоест, той е висшестоящ?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Не, колеги сме.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Ако той не ви нареди, Вие няма по Ваша преценка да репатрирате, да правите снимки и т.н., ако не Ви нареди той.

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Не, само за репатрирането.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Няма значение за какво е. Това означава ли, че ако той, самостоятелно не Ви издаде заповед, Вие не можете самостоятелно да вземете решение, да преместите колата.

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Не.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Всичко трябва да бъде наредено?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Да.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Присъстваше ли физически ответника по време на репатрирането?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Не. Само на реална връзка. Така се работи.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Казахте, че на кръстовището не сте могли да направите завой и затова сте направили кръгче. Направихте ли някакъв снимков материал на самото вдигане или на самата невъзможност, че не може да минете?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Няма смисъл.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Аз не питам дали има смисъл или не, а дали сте направили?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Не, не сме.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Самото кръстовище, по размер, достатъчно голямо ли е, за да направите маневра и да влезете?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Ако няма паркирана кола там – да.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Не питам „ако има кола“.

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Със кола – не, няма как. Камиона е 8 м. дълъг.

По желание на жалбоподателя, СЪДЪТ ПРЕДЯВИ снимките от делото на свидетеля Т..

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Възможно ли е пешеходци, без да стъпят на платното, да преминат на отсрещния тротоар?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Ако няма автомобил, продължението на тротоара е пешеходна пътека, по закон.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: По какъв начин установихте, че пречи колата и се заобикаля с трудност или въобще невъзможност от пешеходците?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: То се вижда.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Не, аз не питам дали се вижда, а как установихте? Снимки направихте ли на граждани, които не могат да минат и заобикалят?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: В момента е нямало хора.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Не питам за момента, а има ли снимки направени или не?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Това снимките, които са направени. Реални хора в момента е нямало.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Според Вас колата паркирана ли е в Синя зона?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Не.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Нито частично, нито изцяло.

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Не.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Това знак ли е за Синя зона? /посочва снимката/

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Да, знак, но маркировката започва е от тук.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Пак ще попитам: от къде според Вас започва Синята зона?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: От маркировката, от бялата линия. Това е маркировка М15.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Като техническо лице Вие следва да знаете от къде започва Синята зона?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: От маркировката.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /към свидетеля/: Значи не е след знака?

СВИДЕТЕЛЯТ Т.: Да.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Й. /лично/: Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

СТРАНИТЕ /поотделно/: На този етап нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ НАМИРА, че делото не е изяснено от фактическа и правна страна, с оглед събиране на доказателство от СДВР, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 03.10.2024 година от 11:00 часа, за когато страните, редовно уведомени от днешното съдебно заседание.

ДА СЕ ИЗИСКА посочената информация от СДВР.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:52 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: